

การบริหารจัดการแบบบูรณาการวิถีใหม่ของกรรมการปกครองใน
การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนภายใต้นโยบายรัฐบาล
ระหว่างปี พ.ศ. 2559-2563 *

**A new normal of integration management of DOPA in
developing and promoting communities' economy according to
the government policy from B.E. 2016-2020**

ณัฐพงศ์ บุญเหลือ¹

Natthapong Boonlue

nboonunp@gmail.com

Received: 17/03/2565 Revised: 1/04/2565 Accepted: 1/04/2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ศึกษา (1) แนวคิดและวิสัยทัศน์การบริหารแบบบูรณาการของกรรมการปกครองผ่านบทบาทหน้าที่และการดำเนินงานของนายอำเภอ (2) ผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทและการกิจจากนักปกครองสู่นักบริหารการปกครอง และ (3) แนวทางการบริหารจัดการแบบบูรณาการระดับพื้นที่อำเภอ โดยเฉพาะรูปแบบการนำสื่อสารสนเทศมาใช้ทั้งภายในหน่วยงานระหว่างหน่วยงาน ชุมชนหมู่บ้าน ภาคประชาชนสังคมและเครือข่าย ในกรอบการเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนหมู่บ้าน ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพจากข้อมูลเอกสาร และการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วยอดีตผู้ว่าราชการจังหวัด

*งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาประจำปีงบประมาณ

2564

¹ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อดีตผู้บริหารกรมการปกครอง นายอำเภอและอดีตนายอำเภอที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่น ผลการวิจัยพบว่า (1) แนวคิดและวิสัยทัศน์ของกรมการปกครองในการบริหารจัดการพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนมาจากการนโยบายของรัฐบาลกระทรวงมหาดไทย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การปฏิรูประบบการบริหารงานภาครัฐ และยุทธศาสตร์ชาติ โดยนโยบายและวิสัยทัศน์ของกรมการปกครองมีความสัมพันธ์กับนโยบายอำเภอในฐานะหัวหน้าหน่วยปกครองอำเภอซึ่งนำไปสู่การกำหนดแนวทางการบูรณาการในพื้นที่และการทำงานร่วมกับส่วนราชการต่างๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคธุรกิจเอกชน ภาคประชาชน (2) ผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทในฐานะหน่วยปกครองซึ่งให้ความสำคัญกับมิติความมั่นคง ได้นำมาสู่การให้ความสำคัญกับการพัฒนาและส่งเสริมทักษะภาษาของชุมชนหมู่บ้านโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจและรายได้ของประชาชน และ (3) การบูรณาการการทำงานของหน่วยปกครองอำเภอหนึ่ง สื่อโซเชียลมีเดียได้ถูกนำมาใช้ในการบริหารจัดการทั้งในด้านการเผยแพร่องค์ความรู้ข้อมูลข่าวสาร การสร้างความเข้าใจในกระบวนการดำเนินงาน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการแบบบูรณาการ; กรมการปกครอง; วิถีใหม่

Abstract

The purposes of this research are to study (1) models and visions that brought roles, duties and process of responsibilities of chief districts officer in terms of regional leader executive, (2) environmental effects occur from changing of government to governance roles and mission, and (3) model of using mass media communication in practicing of regional integration

management among inter-organizations and intra-organizations, also social communities, and all networks. The qualitative method used in the research for documentary and interviewing governors, ex-governors, ex-DOPA administrators, chief district officers and ex-chief in Diamond Ring Program. The finding were (1) DOPA concept and vision of integration management in developing and promoting community economy derived from National Policy, policy of Ministry of Interior, NESDB, National strategic plans, and Bureaucratic Reforms, DOPA policy and vision related influent on chief district officers in terms of chief of governance in the districts which could lead governance to the areas and could work hand in hand with local authorities. (2) changing from government to governance that could keep social security in command and also keeping processes of administration of laws and regulations that could promote potential of communities' economy and increasing of people revenue, and (3) Social mass media communications plays important role in changing both driving and resisting to change and for releasing and understanding in administration processes.

Keyword: integration management; DOPA; new normal

บทนำ

ในงานศึกษาการบริหารงานแบบบูรณาการของหน่วยงานราชการ โดยเฉพาะส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัด อำเภอและท้องถิ่น ที่พบส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการของส่วนราชการโดยเน้นการบริหารจัดการระหว่างหน่วยงาน ดังนั้นจึงเป็นงานศึกษาที่พับประเด็นต่างๆ อาทิ ปัญหาด้านประสิทธิภาพ ปัจจัยที่ทำให้มีประสบความสำเร็จในการบูรณาการ เช่น การขาดเอกสารภาพการบริหารราชการของผู้ว่าราชการจังหวัด การทับซ้อนในบทบาทและอำนาจหน้าที่ ความไม่เข้าใจระหว่างหน่วยงาน การสื่อสาร การมีเป้าหมายเดียวกัน ขั้นตอนและกระบวนการ ระเบียบ คำสั่ง และกฎหมาย ในขณะที่ความสำเร็จของการบริหารที่พับเช่น (1) การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดโดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนและองค์กรเอกชน มีการกำกับ ติดตามและประเมินผลที่ต่อเนื่อง (2) การส่งเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งโดยกระบวนการมีส่วนร่วม (3) การพัฒนาระบบบริหารเบ็ดเสร็จในที่เดียว (3) การรวมระบบถ่วงดูลอำนาจกับการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ และดำเนินงานภายใต้การกำหนดระบบปฏิบัติงานโดยผู้เกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่างๆ (4) การจัดสรรงบให้แก่จังหวัดในรูปคณะกรรมการเพื่อทำให้เกิดการประสานความร่วมมือร่วมกับหน่วยงานราชการของจังหวัด (5) การมุ่งเน้นการพัฒนาระบบข้อมูลการบริหาร (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2546 และวิชิตร์ แสงทองล้วน, 2561) นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านกลยุทธ์ ปัจจัยค่านิยมหรือเป้าหมายรวม ปัจจัยด้านบุคลากร เป็นต้น (พสกร ทวีทรัพย์ และคณะ, 2561)

จากที่กล่าวข้างต้น งานวิจัยส่วนใหญ่เน้นไปที่การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานแบบบูรณาการในระดับกว้าง ในขณะที่งานวิจัยนี้มุ่งไปสู่การค้นหาปัจจัยการบูรณาการในพื้นที่อำเภอซึ่งเป็นการนำนโยบายจากรัฐบาล

กระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง และจังหวัดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่โดยมี นายอำเภอเป็นผู้นำการปฏิบัติ โดยเน้นเฉพาะพื้นที่อำเภอได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานดีเด่นระหว่างปี พ.ศ.2559-2563 ทั้งนี้เป็นผลจากการวิสัยทัคณ์และพันธกิจของการการปกครองทำให้เปลี่ยนแปลงจากการมุ่งเน้น “การปกครอง” ไปสู่ “การบริหารการปกครอง” (ธรรมาภิบาล-Good Governance) โดยเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางในฐานผู้รับบริการ (จุมพล หนินพานิช, 2550) รวมถึงการสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของชุมชนหมู่บ้านด้านเศรษฐกิจ ซึ่งในประเด็นหลักนี้ในระดับพื้นที่ วิสัยทัคณ์และพันธกิจของอำเภอและนายอำเภอเป็นปัจจัยสำคัญในการบูรณาการการดำเนินงานภายใต้ภารกิจดังกล่าวอย่างมากโดยเฉพาะมิติด้านเศรษฐกิจชุมชน หมู่บ้าน ซึ่งมิได้ในอีกมิติใดเป็นภารกิจหลักแต่อย่างใด (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563)

สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับการบูรณาการการปกครอง จังหวัดและอำเภอในการขับเคลื่อนด้านการพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจพื้นที่หมู่บ้านนั้นไม่ปรากฏชัด แต่อย่างใด ดังนั้นจึงมุ่งหวังว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ทั้งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และวงการวิชาการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1) เพื่อศึกษาแนวคิดและวิสัยทัคณ์ที่นำไปสู่การบริหารจัดการแบบบูรณาการของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยผ่านบทบาทหน้าที่และการดำเนินงานของนายอำเภอในฐานะนักบริหารระดับพื้นที่ในการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนหมู่บ้าน

2) เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทและการกิจจากนักปกครองสู่นักบริหารการปกครองของกรมการปกครองในกรอบศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนหมู่บ้าน

3) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการแบบบูรณาการระดับพื้นที่อำเภอ โดยเฉพาะรูปแบบการนำสื่อสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการทั้งภายในหน่วยงาน ระหว่างหน่วยงาน ชุมชนหมู่บ้าน ภาคประชาสังคมและเครือข่าย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้การศึกษาเฉพาะพื้นที่ที่นายอำเภอ สังกัดกรมการปกครองได้รับการประเมินผลให้เข้ารอบ 8 คนสุดท้ายภายใต้โครงการปรับปรุงตัวดีเด่น “รางวัลนายอำเภอดีเด่น” (เฉพาะพื้นที่ปักติด) ระหว่างปี 2559-2563 รวมนายอำเภอ/พื้นที่ 40 คน/อำเภอ และลงพื้นที่ในระดับหมู่บ้านหรือชุมชนใน 5 ภูมิภาคใน 10 พื้นที่/อำเภอ ประกอบด้วย ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคกลาง และภาคใต้

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ พื้นที่วิจัย คือ พื้นที่อำเภอซึ่งนายอำเภอ สังกัดกรมการปกครองได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบดีเด่น 8 อำเภอ ระหว่างปี พ.ศ.2559-2563 รวม 40 อำเภอ (กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย, 2559-2563) ประกอบด้วย ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้บริหารกรมการปกครอง และอดีตนายอำเภอและนายอำเภอ จำนวน 10 คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง เป็นผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของกรมการปกครองและการปฏิบัติงานในพื้นที่อำเภอ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด คือ 1) ข้อมูลเอกสาร และ 2) การสัมภาษณ์ ดำเนินการวิจัยระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2564

ตารางที่ 1. แสดงพื้นที่วิจัยจากผลการการประเมินนายอำเภอดีเด่นระหว่างปี 2559-2563

ปี	อำเภอและจังหวัด
2559	กลุ่ม 1. อำเภอบางกอก้าว จังหวัดสิงห์บุรี, อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ, อำเภอ น้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี และอำเภอท้าวพิ hin จังหวัดประจวบคีรีขันธ์; กลุ่ม 2. อำเภอ สังคม จังหวัดหนองคาย, อำเภอบางปลามา จังหวัดสุพรรณบุรี, อำเภอครีสต์สธรรม จังหวัดนครพนม และอำเภอเพญ จังหวัดอุดรธานี
2560	กลุ่ม 1. อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย, อำเภอชุมแสง จังหวัดศรีสะเกษ, อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต และอำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์; กลุ่ม 2. อำเภอวังสมบูรณ์ จังหวัด สระแก้ว, อำเภอบ้านจาง จังหวัดระยอง, อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี และ อำเภอคลอง หลวง จังหวัดปทุมธานี
2561	อำเภอเดิมบางนางนอง จังหวัดสุพรรณบุรี, อำเภอ กันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ, อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง และอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น กลุ่ม 2. อำเภอเชียง ของ จังหวัดเชียงราย, อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร, อำเภอพร摊านนิคม จังหวัดสกลนคร และ อำเภอขามทะเลสาบ จังหวัดนครราชสีมา
2562	อำเภออมกอย จังหวัดเชียงใหม่, อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย, อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา; กลุ่ม 2. อำเภอ วังสะพุง จังหวัดเลย, อำเภอเมืองกระเบี่ยง จังหวัดกระเบี่ยง, อำเภอ กินทร์บุรี จังหวัด ปราจีนบุรี และ อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต
2563	กลุ่ม 1. อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช, อำเภอเมืองแม่ร่อง จังหวัด แม่ร่อง, อำเภอเพญ จังหวัดอุดรธานี และ อำเภอปากชุม จังหวัดเลย; กลุ่ม 2. อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบูรี, อำเภอพุทบานาท จังหวัดสระบุรี, อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ และ อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ที่มา: จาก เอกสารประกอบการประชุมผลการปฏิบัติการปฏิบัติงานเด่นของ
นายอำเภอระหว่างปี 2559-2563 โดย กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2559,
2560, 2561, 2562 และ 2563, เอกสารเย็บเล่ม.

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยอธิบายตามกรอบวัตถุประสงค์ดังนี้

ผลการวิจัยตามกรอบวัตถุประสงค์ที่ 1 แนวคิดและวิสัยทัศน์การบริหาร
จัดการแบบบูรณาการของกรรมการปักครอง

กรรมการปักครองได้นำนโยบายรัฐบาลและนโยบายของกระทรวงมหาดไทย
มากำหนดทั้งวิสัยและแนวคิดของกรมฯ และนำไปปฏิบัติของหน่วยงาน
ภายใน รวมถึงบุคลากรในระดับผู้บริหาร และระดับผู้ปฏิบัติ ทั้งนี้ได้วิสัยทัศน์ของ
กรรมการปักครองในภาพรวมนั้นแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งอธิบดีฯ หากแต่
วิสัยทัศน์ของกรรมการปักครองก็มิได้มีการเปลี่ยนแปลงมากนักโดยแนวคิดและ
หลักการอันเป็นเบ้าหมายขององค์กรนั้นมียังคงกำหนดในการอบรมเดียวกัน หากแต่การ
เปลี่ยนแปลงนั้นเป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงภายใน การให้ความสำคัญกับการ
บริหารงานในภาพรวม ทั้งนิวัติทัศน์ของผู้บริหารกรรมการปักครองจะสอดคล้องกับ
วิสัยทัศน์กระทรวงมหาดไทย เช่น ระหว่างปี 2552-2554 วิสัยทัศน์กระทรวง
มหาดไทยกำหนดดังนี้ “กระทรวงมหาดไทยมีสมรรถนะสูงในการบูรณาการการ
บริหารจัดการในภูมิภาคและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุข
ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” (กรรมการปักครอง กระทรวงมหาดไทย, 2552)
และในปี 2565 “เป็นกระทรวงหลักในการบริหารจัดการและบูรณาการทุกภาคส่วน
เพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุข บำรุงประชาชน” ดูรายละเอียดวิสัยทัศน์กรรมการปักครอง
ประกอบในตารางที่ 2.

ตารางที่ 2 วิสัยทัศน์กรรมการกรรมการปกครอง และวิสัยทัศน์กระทรวงมหาดไทยระหว่างปี 2552-2563

ปี	ผู้บริหารกรรมการ ปกครอง	วิสัยทัศน์
2552- 2554	นายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์ พาณิชย์ นายวิเชียร เชาวลิต และนายมงคล สุระสัจจะ	“องค์กรสมรรถนะสูง มุ่งมั่นการงานในพื้นที่ และเป็นที่พึ่งของประชาชน เพื่อสังคมสงบสุข”
2556	นายชวน ศิรินันท์	“เป็นองค์กรธรมภิบาล มุ่งบูรณาการทุกภาคส่วน เพื่อบำดัดทุกชีวิตร่วมสุขให้แก่ประชาชน”
2557	นายศิริพงษ์ ห่านตระกูล	“องค์กรหลักของชาติ ในการบรรณาการบริหารราชการ การบริการ การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในทุกระดับในพื้นที่ให้เข้มแข็งบนฐานธรรมาภิบาล ที่ประชาชนเชื่อมั่นและครั้งชา”
2558	นายกฤชฎา บุญราช	“การบูรณาการการบริหารราชการ การปกครองท้องที่ การบริการ....ในทุกระดับในพื้นที่ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน โดยนายรัฐบาลและการพัฒนาประเทศ”
2559- 2562	ร้อยตำรวจโทอาทิตย์ บุญญาโสภัต	“องค์กรหลักในการบริหารราชการและบูรณาการงานในพื้นที่เพื่อความมั่นคงพำสุกของประชาชน”

ที่มา: จาก คำรับรองปฏิบัติราชการกรรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.... ระหว่างรองปลัดกระทรวงมหาดไทยกับอธิบดีกรมการปกครอง, โดย กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2552-2564, จาก <https://www.dopa.go.th/policy>

จากที่กล่าวข้างต้นในภาพรวมวิสัยทัศน์ของกรรมการปกครองนั้นวางอยู่บน
หลักการที่สำคัญคือ การบูรณาการการทำงานทั้งภายใน (1) หน่วยงานส่วนกลาง
หรือที่เรียกว่า “ราชการบริหารส่วนกลาง” ซึ่งประกอบด้วยระดับสำนักและกอง อาทิ
กองการเจ้าหน้าที่ วิทยาลัยการปกครอง กองวิชาการและแผนงาน สำนักงาน
เลขานุการกรม กองคลัง กองตรวจสอบราชการและเรื่องราวร้องทุกข์ สำนักกิจการความ
มั่นคงภายใน สำนักอำนวยการกองอาสารักษาดินแดน กองส่งเสริมองค์กรศาสนา
อิสลามและกิจการอัจฉัน สำนักบริหารการปกครองห้องที่ สำนักตรวจสอบสวนและ
นิติการ สำนักบริหารงานทะเบียน ศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารการปกครอง และ
กองสื่อสาร (2) ราชการส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย ที่ที่ทำการปกครองจังหวัด (ปลัด
จังหวัด รับผิดชอบ) และที่ทำการปกครองอำเภอ โดยมีนายอําเภอรับผิดชอบการ
บริหารงาน (กรรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2559)

สำหรับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการส่งเสริมและสนับสนุนด้าน
เศรษฐกิจและรายได้ของชุมชนหมู่บ้านนั้นก็ล่าวได้ว่ามิได้เป็นภารกิจหลักของ
กรรมการปกครองโดยตรงแต่ประการใด หากแต่เป็นการดำเนินการภายใต้นโยบาย
ของรัฐบาล ซึ่งกระทรวงมหาดไทยรับนโยบายต่อเพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล
และต่อเนื่องมาถึงกรมต่างๆ ของกระทรวงมหาดไทย ทั้งกรรมการปกครอง กรมการ
พัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการปกครองส่วนห้องกิ่น กรมที่ดิน รวมถึงกรมป้องกัน
และบรรเทาสาธารณภัย ทั้งนี้ 3 กรรมหลักที่รับผิดชอบร่วมกันตามบทบาทและ
ภารกิจสำคัญ ประกอบด้วย กรมการพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการปกครองส่วน
ห้องกิ่น โดยมีกรรมการปกครอง โดยนายอําเภอเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในฐานะ
หัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่อําเภอ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการบูรณาการความร่วมมือ
ในการดำเนินงานหรือการทำงานร่วมระหว่างหน่วยงานราชการต่างๆ ทั้งในสังกัด
กรรมการปกครอง และกรมของกระทรวงต่างๆ ในพื้นที่อําเภอ

ทั้งนี้นโยบายและวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโดยอธิบดีกรรมการปกครองนั้นมีผลต่อการดำเนินการของส่วนราชการภายในกรมฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรผู้ได้บังคับบัญชาในระดับอำนวยการซึ่งได้แก่ ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง ปลัดจังหวัด ผู้อำนวยการสำนัก และนายอำเภอซึ่งเป็นบุคลากรระดับอำนวยการของกรม นอกจากนี้แล้วยังได้นำมากำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ของกรม ปี 2560-2564 ใน 5 priority ประกอบด้วย (1) การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบบูรณาการในระดับพื้นที่ให้มีความเข้มแข็ง (2) การรักษาความสงบเรียบร้อยและอำนวยความเป็นธรรมให้สังคมสงบสุข (3) การเสริมสร้างความมั่นคงภายในทุกระดับในพื้นที่ให้เข้มแข็ง มีเอกภาพ (4) การพัฒนาระบบบริหารและข้อมูลให้ทันสมัย มีคุณภาพ เพื่อความมั่นคงและการพัฒนาประเทศ และ (5) การบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศ ยึดหลักธรรมาภิบาล และพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะสูง (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2559)

จากที่กล่าวมา กรมการปกครองเน้นระบบการบริหารงานแบบบูรณาการเป็นลำดับแรกและมีเป้าหมายสำคัญเพื่อให้เกิดการทำงานในพื้นที่ให้มีความเข้มแข็ง ซึ่งในระดับพื้นที่ให้ความสำคัญกับการบูรณาการด้านการปกครองในการดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนภายใต้ค่านิยมที่เป็นรากฐานของกระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครองนับตั้งแต่การก่อตั้งกระทรวงและกรม คือ "บำบัดทุกข์ บำรุงสุข" โดยที่มีการปรับเปลี่ยนแนวคิดขององค์กรจากการให้ความสำคัญกับ "การปกครอง" พื้นที่และการดูแลประชาชนในด้านความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและความมั่นคงมาสู่ "การบริหารจัดการ" ในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของชุมชนหมู่บ้านโดยเฉพาะด้านชีวิตความเป็นอยู่ การทำมาหากิน การประกอบอาชีพ หรือในภาครวมก็คือ "การส่งเสริมและสนับสนุนในการสร้างรายได้และเศรษฐกิจ" ซึ่งกรมการปกครอง และกระทรวงมหาดไทยถือว่าเป็นเงื่อนไขสำคัญในการที่จะ

ทำให้ชุมชนหมู่บ้านในฐานหน่วยปกครองท้องที่มีความก้าวหน้าและได้รับการพัฒนาสามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมทั่วโลกในประเทศไทยและสังคมโลก และความก้าวหน้าดังกล่าวอยู่ในมาซึ่งความสงบเรียบร้อยของสังคมระดับชุมชนหมู่บ้านตามลำดับ

ผลการวิจัยตามกรอบวัตถุประสงค์ที่ 2 ศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทและการกิจจากนักปกครองสู่นักบริหารการปกครอง (Good Governance) ของกรรมการปกครองในกรอบศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนหมู่บ้าน พบว่า การบริหารงานจังหวัด ฝ่ายปกครองจังหวัดมีบทบาทในการบูรณาการระดับจังหวัด หากแต่ในเชิงพื้นที่นั้นนายอำเภอเป็นผู้มีบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบในการดำเนินงาน ทั้งนี้แนวคิดและรูปแบบการบริหารงานนั้นมีการปรับเปลี่ยนไปสู่การเป็นนักบริหารงานหรือที่เรียกว่า “นักบริหารการปกครอง” กล่าวคือ เป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญในการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง โดยแนวคิดและรูปแบบการดำเนินงานในพื้นที่อำเภอันน ปัจจุบัน นายอำเภอ มีความเข้าใจในบทบาทและการกิจของตนเป็นอย่างดีว่ามิใช่มีบทบาท และหน้าที่เฉพาะการเป็นนักปกครองที่รับผิดชอบเฉพาะเรื่องการปกครองพื้นที่ให้มีความสงบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การปราบปรามโจร ผู้ร้าย ยาเสพติด และการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของประชาชนในพื้นที่ชุมชนหมู่บ้าน รวมถึงการดูแลด้านความมั่นคงอันเกี่ยวข้องกับความแตกต่างด้านแนวคิด และอุดมการณ์ทางการเมืองการปกครองเท่านั้น หากแต่บทบาทและการกิจของหน่วยงานปกครองระดับอำเภอซึ่งมีนายอำเภอรับผิดชอบในฐานหน้าส่วนราชการระดับพื้นที่นั้น มีภารกิจและหน้าที่สำคัญเกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนมิติศักยภาพด้านเศรษฐกิจและรายได้ของประชาชนในพื้นที่

การดำเนินการดังกล่าวของหน่วยปกครองอำเภอเป็นผลมาจากการวางแผนคิด หลักการและนโยบายการสนับสนุนและส่งเสริมอย่างจริงจังภายใต้นโยบายของกระทรวงมหาดไทยและการปกครองซึ่งเป็นส่วนราชการในสังกัดโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเน้นย้ำและตรหนักถึงความสำคัญในบทบาทและการกิจของกรมการปกครองในการขับเคลื่อนโครงการและกิจกรรมต่างๆ ของรัฐบาลกระทรวงมหาดไทยและการปกครอง รวมถึงการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมและโครงการของส่วนราชการอื่นๆ ในพื้นที่ชุมชนหมู่บ้าน ดังปรากฏตัวอย่างสำคัญในมิติด้านเศรษฐกิจโดยตรง อาทิ การดำเนินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชน เมืองในปี 2546 และต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน การส่งเสริมการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ การประมง การปลูกพืชสวนครัว หรือแม้แต่การปลูกพืชผักผลไม้เพื่อส่งขายเป็นอาชีพหลัก และอาชีพเสริมสำหรับการสร้างรายได้ของประชาชน เป็นต้น ขณะที่บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาโครงการพัฒนาซึ่งเกี่ยวข้องกับมิติด้านเศรษฐกิจโดยอ้อม อาทิ การดำเนินโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ ห้วย คลอง บึง การพัฒนาเส้นทางคมนาคม การแก้ไขปัญหาภัยแล้ง เป็นต้น ทั้งนี้ โครงการหรือกิจกรรมด้านการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการเพิ่มศักยภาพการประกอบอาชีพในพื้นที่นั้นถือเป็นแนวทางหรือกระบวนการที่สำคัญในภารกิจและบทบาทของหน่วยปกครองในระดับพื้นที่ภายใต้บทบาทและการกิจของนายอำเภอซึ่งเป็นผู้นำที่มีความสำคัญในหน่วยการปกครองระดับอำเภอ และที่สำคัญคือการมีหน่วยการปกครองท้องที่อย่าง “กำนันและผู้ใหญ่บ้าน” ผู้นำระดับพื้นที่ซึ่งเป็นกลไกสำคัญขับเคลื่อนที่สำคัญในระดับตำบลและหมู่บ้าน

การปรับเปลี่ยนบทบาทในระดับแนวคิดในฐานะนักบริหารการปกครอง pragmatism ให้การกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจในตำแหน่งนายอำเภอ และนำไปสู่การดำเนินงานในพื้นที่ดังตารางที่ 3.

ตารางที่ 3. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์กับการขับเคลื่อนงานในพื้นที่ของนายอำเภอ

นายอำเภอ, วิสัยทัศน์	ความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์ กับการขับเคลื่อนงานในพื้นที่
สุชาติ แก้วศิลpa (2559, หน้า 1-2) อำเภอบางกอกใหญ่ อุทุมพรพิสัย, ศรีสะเกษ “ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ สู่การปฏิบัติงานในเชิงบูรณาการแบบนักบริหาร มืออาชีพเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีความสุข”	ขับเคลื่อนการสนับสนุนและส่งเสริม ศักยภาพของชุมชนหมู่บ้านของอำเภอ อุทุมพรพิสัย โดยเฉพาะการดำเนิน โครงการเกษตรแปลงใหญ่ “นาแปลงใหญ่” และการผลิตผ้าไหม เป็นต้น นำมาสู่การ รวมกลุ่มเกษตรกรในการเพาะปลูกและ ร่วมมือทำผลิตภัณฑ์ชุมชน
สุวรรณ ช่วยนุกูล (2559, หน้า 4-7) อำเภอบางกอกใหญ่ สงขลา “ประสานงาน ประสานใจ จับมือกัน ก้าวต่อไป สร้างสรรค์สังคมให้อบอุ่น คุณภาพ ชีวิตดี มีธรรมาภิสิริสั่งแಡล้อมสวยงาม ราย ศิลปะวัฒนธรรม น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงสู่ชุมชน”	ขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่อำเภอบางกอกใหญ่ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว “บางกอกใหญ่โมเดล” โครงการตลาดน้ำคลองบางกอกใหญ่เพื่อการ ท่องเที่ยว โครงการบางกอกใหญ่เมืองสายน้ำใส โครงการพัฒนาระดับโอมสเตย์ เป็นต้น และการดำเนินการเกษตรทฤษฎีใหม่ ลดคลองกับวิถีชีวิตและศักยภาพของพื้นที่ อำเภอ โดยการประสานความร่วมมือกับ ภาครោងชันและส่วนราชการต่าง ๆ ภายใต้ แนวทาง “Power of Team Bangklam”
เกริกชัย ผ่องแฝ้า (2559, หน้า 1-2) อำเภอห้วยยืน, อุบลราชธานี “นักปกป้องที่เป็นผู้นำในการบูรณาการงานในพื้นที่ บนพื้นฐานหลัก ธรรมาภิบาลและเศรษฐกิจพอเพียง ขยายฐาน	สนับสนุนและขับเคลื่อนการพัฒนาแหล่งน้ำ ในโครงการธนาคารน้ำได้ดินในพื้นที่ตำบล เก่าขาม อำเภอห้วยยืน ซึ่งพัฒนามาจากการ ผสมผสานระหว่างภูมิปัญญาในอดีตกับ ความรู้แบบวิทยาศาสตร์ในการพัฒนา

มวลชน สร้างผลงานเชิงรุกเพื่อประโยชน์สุขและ ความสงบร่มเย็นของประชาชน"	แหล่งน้ำ ทั้งนี้การดำเนินการเริ่มต้นจาก แนวคิดของกลุ่มผู้บริหารองค์กรปกครอง ท้องถิ่น และผู้นำหมู่บ้านหากแต่การดำเนิน โครงการได้รับการคัดค้านจากชาวบ้านใน พื้นที่ด้วยมีความวิตกต่อความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน
---	---

ทั้งนี้กรณีอำเภอนาเย็น การดำเนินการเริ่มต้นจากแนวคิดของกลุ่มผู้บริหาร องค์กรปกครองท้องถิ่น และผู้นำหมู่บ้านหากแต่การดำเนินโครงการได้รับการ คัดค้านจากชาวบ้านในพื้นที่ด้วยมีความวิตกต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นายอำเภอเมืองทบทาทสำคัญในการร่วมผลักดันสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่าง ชาวบ้านกับองค์กรปกครองท้องถิ่น การประสานความมือกับกรมทรัพยากรน้ำ กรม ชลประทาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำให้การดำเนินการประสบความสำเร็จ ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์อย่างมากในการมีแหล่งน้ำสำหรับการ ประกอบอาชีพและแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง ได้เป็นอย่างมาก

สำหรับวิสัยทัศน์นายอำเภอที่มีผลปฏิบัติงานติดต่อกันเป็นปี 2560 ประกอบด้วย นายวิกรม จากที่ (2560, หน้า 3-4) นายอำเภอถาง จังหวัดภูเก็ต “บูรณาการทุก ภาคส่วน ขับเคลื่อนเมืองถาง แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมสู่ เมืองที่พัฒนาแล้ว บนพื้นฐานของศาสตร์พระราช และการพัฒนาที่ยั่งยืน” นาย ณรงค์ จีนอ้อ (2560, หน้า 3-5) นายอำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย “บูรณาการงานใน พื้นที่ เพื่อความอยู่ดี กินดีและมีความสงบสุขของสังคม” นายสำราญ เกษกุล (2560, หน้า 1-3) นายอำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ร่วม แก้ไขปัญหาและร่วมติดตามผล” ในการดำเนินการในรูปแบบการบริหารการปกครอง

ของนายอำเภอเหล่านี้ให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมระหว่างหน่วยงานของรัฐที่มีบทบาท หน้าที่และการกิจกรรมของโดยมีอำเภอเป็นฝ่ายประสานงานในการขับเคลื่อนให้การพัฒนาศักยภาพของชุมชนหมู่บ้านไปสู่เป้าหมาย ทั้งนี้ในมิติการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเน้นการขับเคลื่อนภายใต้แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ประชาชนมีแหล่งอาหารและสร้างรายได้ในครอบครัว หลังจากนั้นจึงเป็นการพัฒนาสู่การสร้างรายได้โดยการร่วมมือจัดตั้งวิสาหกิจชุมชน การรวมกลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้านในการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน

ในปี 2561 วิสัยทัศน์และการปฏิบัติงานซึ่งได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานดีเด่น ได้แก่ นายวัฒนา ยังยืน (2561, หน้า 3-5) นายอำเภอเดิมบางนางบัวช จังหวัดสุพรรณบุรี “บริหารราชการในพื้นที่แบบมีส่วนร่วม โดยยึดประชาชน เป็นศูนย์กลาง อำนวยความสะดวกเป็นธรรม สร้างความมั่นคง มั่นคงให้กับประชาชนอย่างยั่งยืน” นายสมเกียรติ ศรีขาว (2561, หน้า 4-11) นายอำเภอเดิมท้องถิ่นที่ จังหวัดศรีสะเกษ “นายอำเภอเป็นข้าราชการมีอาชีพบุคใหม่ ที่มุ่งมั่นทำหน้าที่เพื่อสร้างสันติสุขให้แก่ประเทศชาติและประโยชน์สุขของประชาชน” นายันน ราช เจริญวรร蹲 (2561, หน้า 1) นายอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง “นายอำเภออยุคใหม่ ต้องใส่ใจประชาชน ปฏิบัติงาน ปฏิบัติตน เพื่อมواลชนพันทุกข์ภัย” นายพันธ์เทพ เสาโกคล (2561, หน้า 1-2) นายอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น “ยึดหลักธรรมาภิบาล บูรณาการทุกภาคส่วน เพื่อความมั่นคงและการพัฒนาอย่างยั่งยืน” เป็นต้น

สำหรับการดำเนินงานที่สำคัญของนายวัฒนา ยังยืน คือการสนับสนุนการขับเคลื่อนการดำเนินงานโครงการจัดการขยะของเทศบาลโดยความร่วมมือของประชาชนในการจัดการขยะของบ้านเรือนโดยการแยกขยะที่เป็นเศษอาหารกำจัดในถังขยะที่ผังลงในดินให้กล้ายเป็นปุ๋ยบำรุงดิน และมีระบบการประเมินตรวจสอบ

ติดตามปริมาณขยะที่เทศบาลต้องดำเนินการนำไปกำจัดอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ยังขับเคลื่อนหมู่บ้านปลูกป่าดักภัยส่งตลาดทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงการขับเคลื่อนโครงการนาแปลงใหญ่ซึ่งพัฒนาจากการมีกิจลุ่มชาวนาจำนวนหนึ่งและไปสู่การเข้าร่วมของชาวนาที่มากขึ้นและความร่วมมือจากองค์กรภาครัฐกิจในการรับซื้อข้าวในราคารับประกัน ขณะที่นายนันดรัช เจริญวรรตน์ ได้ขับเคลื่อนการดำเนินการส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ชุมชนหมู่บ้านพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้แนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่และการดำเนินการวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ เช่นเดียวกับ ซึ่งมีบทบาทในการผลักดันสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและการสร้างรายได้ของชุมชนหมู่บ้าน

สำหรับแนวคิดการบูรณาการของนายอําเภอในปี 2562 ที่สำคัญ ประกอบด้วย ประการแรก การมุ่งเน้นการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม (participation) ด้วยการให้ (1) “อำนาจ” (empowerment) (2) การเข้าไปเกี่ยวข้อง (involvement) (3) การทำงานเป็นทีม (teamwork) ผสมผสานกับหลักการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ประการที่สอง การใช้หลักความคุ้มค่า ประการที่สาม การนำหลักยุทธศาสตร์การบริหารงานแบบเครือข่าย (network) มาใช้ดำเนินงาน ประการที่สี่ การบูรณาการความร่วมมืออําเภอ เริ่มจากการนำข้อมูลสภาพพื้นที่บูรณาการร่วมกับนโยบาย การสั่งการของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง รายละเอียดตารางที่ 4.

ตาราง 4. แนวคิดและกรอบการบริหารงานแบบบูรณาการของนายอําเภอที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่นปี 2562 (รางวัลนายอําเภอหวานเพชร/ขณะดำรงตำแหน่งนายอําเภอในพื้นที่)

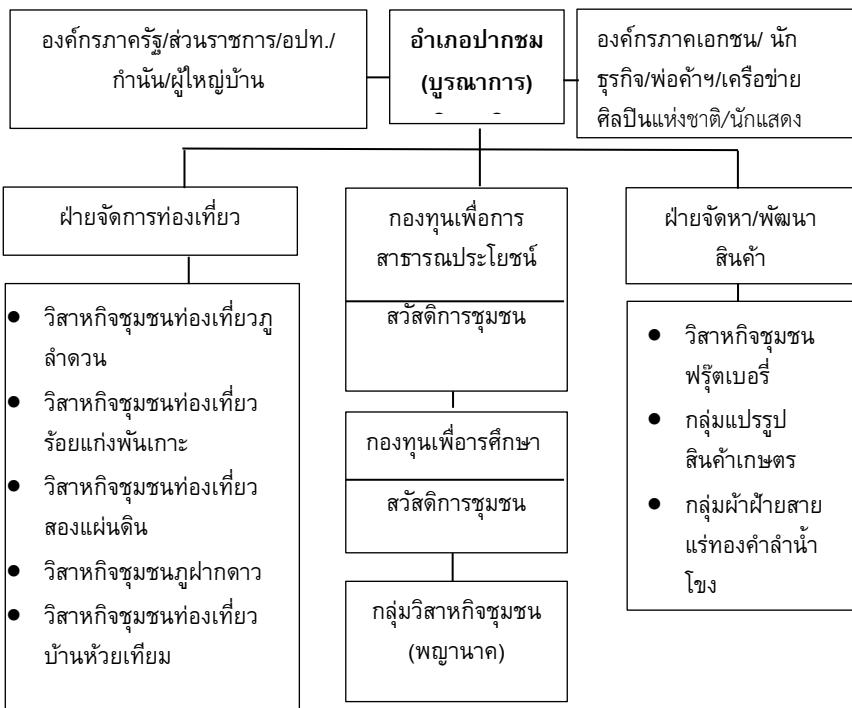
หมายเลข/วิสัยทัศน์	กรอบการบริหารแบบบูรณาการ
1. สุรพันธ์ ศิลปสุวรรณ (2562, หน้า 1, 4-5) อำเภอปากช่อง, นครราชสีมา (บริหารงานราชการ และบูรณาการงานในพื้นที่ สร้างความมั่นคง มั่งคั่งให้กับประชาชน)	(1) เน้นการเชื่อมโยงทุกองค์ประกอบเข้าไว้รวม เปิดโอกาสให้ทุกองค์กรมีส่วนร่วมพัฒนา เชื่อมโยงทั้งเศรษฐกิจ จิตใจ ครอบครัว ชุมชน สังคม วัฒนธรรมเพื่อทำให้เกิดดุลยภาพคือความปกติสุขและความยั่งยืน “การพัฒนาอย่างบูรณาการคือ “การสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง” เคารพศักดิ์ศรีของความเป็นคนเท่าเทียมกัน (2) การแสวงหาแนวทางเพื่อทำให้เกิด “การมีส่วนร่วม” (participation) มากขึ้น การให้อำนาจ (empowerment) การเข้าไปเกี่ยวข้อง (involvement) การทำงานเป็นทีม (teamwork) ผ่านกระบวนการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
2. กัณย์ สุราพจน์ (2562, หน้า 1, 7-10) อำเภอเชียงของ, เชียงราย (วิสัยทัศน์: นำอำเภอแปดริ้ว คิดแบบยุทธศาสตร์ ทำแบบบูรณาการ)	ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแบบเครือข่ายตัวแบบ (model) “นำร่องนำแบบพัฒนา” ประกอบด้วย ผู้บังคับบัญชาระดับสูง ส่วนราชการประจำจังหวัด ประชาชน ภาคเอกชน ทีมงานข้าราชการปกครอง กลุ่มพลังมวลชน กำนันผู้ใหญ่บ้าน และส่วนราชการ แบ่งตามโครงสร้างเป็น (1) เครือข่ายแนวตั้ง ได้แก่ หน่วยงานราชการที่มีระบบสายการบังคับบัญชาจากส่วนกลางถึงจังหวัด อำเภอและตำบล (2) เครือข่ายแนวราบ ได้แก่ องค์กรธุรกิจ บริษัท ห้างร้าน สมาคม มูลนิธิ กลุ่มอาสาสมัคร กลุ่มสตรี ผู้สูงอายุ องค์กรศาสนา และประชาชนชาวบ้าน
3. ศิริ ธรรมิกานนท์ (2562, หน้า 4, 10-14) อำเภอเมืองกำแพง, เชียงใหม่ (วิสัยทัศน์: บูรณาการการเข้าถึง	(1) หลักการมีส่วนร่วมทั้งด้านการเสนอแนวคิด การร่วมแสวงหาแนวทางการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาคีการพัฒนา เสนอนโยบาย สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน

<p>ปัญหาในหมู่บ้าน สร้างสรรค์พัฒนา คุณภาพชีวิตระยะและภารแก่ไข ปัญหาด้วยกลไกการมีส่วนร่วม</p>	<p>กระบวนการตัดสินใจและกระบวนการพัฒนาพื้นที่ จัดทำแผน (2) หลักความคุ้มค่า บูรณาการหน่วยงานใน พื้นที่ทั้งหน่วยงานตามภารกิจ (function) และหน่วยงาน เชิงพื้นที่ (area) (3) ระบบบูรณาการความร่วมมือการ บริหารงานอาเภอ การบริหารงานองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น วางแผนเครือข่ายการบริหารงานอาเภอ (network)</p>
--	--

ผลการวิจัยตามกรอบวัตถุประสงค์ที่ 3 แนวทางการบริหารจัดการแบบ
บูรณาการระดับพื้นที่อาเภอซึ่งนำไปสู่การเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจชุมชน
หมู่บ้าน โดยเฉพาะรูปแบบการนำสื่อสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการทั้งภายใน
หน่วยงาน ระหว่างหน่วยงาน ชุมชนหมู่บ้าน ภาคประชาสังคมและเครือข่าย

ผลการวิจัยพบว่า เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานในโครงการและ
กิจกรรมต่าง ๆ ที่มีขึ้นเป็นไปตามเป้าหมาย ทั้งนี้สื่อโซเชียลมีเดียที่มีการนำมาใช้
เป็นส่วนหนึ่งในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารโครงการและกิจกรรม และการสร้าง
กระแสให้เกิดการรับรู้และติดตาม ที่สำคัญประกอบด้วย เฟสบุ๊ก (Facebook) ไลน์
(line) และยูทูป (YouTube) การใช้สื่อโซเชียลมีเดียถือเป็นช่องทางการสื่อสารที่มี
ความสำคัญและเป็นหนึ่งในการสร้างภาพลักษณ์รวมถึงการตลาดที่มีความสำคัญ
เป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน เช่น การใช้สื่อโซเชียลนำเสนอข้อมูลและการประชาสัมพันธ์
การเป็นแหล่งท่องเที่ยว “ตลาดน้ำบางกอก” อำเภอบางกอกจังหวัดสงขลาให้เป็น
แหล่งท่องเที่ยว การนำเสนอข้อมูลการเป็นแหล่งข้อมูลและพื้นที่พัฒนาแหล่งน้ำได้
ดิน “ธนาคารน้ำได้ดิน” ขององค์การบริหารส่วนตำบลเก่าขาม อำเภอหน้ายืน จังหวัด
อุบลราชธานี, แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่นาผืนสุดท้ายในพื้นที่อำเภอถลาง จังหวัด
ภูเก็ต, กลุ่มนาแปลงใหญ่เดิมบาง อำเภอเดิมบางนางบัวช จังหวัดสุพรรณบุรี และ

สถานที่ท่องเที่ยวชุมชนอนันตนาคราช ริมแม่น้ำโขง อำเภอปากชม จังหวัดเลย (เชษฐา ขาวประเสริฐ, 2563, หน้า 12-14)

แผนภาพ 1. การจัดองค์กรพัฒนาอำเภอปากชม จังหวัดเลยภายใต้วิสัยทัศน์อำเภอที่มา: จาก เอกสารนำเสนอโครงการนายอำเภอแห่งเพชรประจำปี 2563” หน้า 12 และ 16, โดย เชษฐา ขาวประเสริฐ, 2563, กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.

ข้อค้นพบในงานวิจัยนี้ที่สำคัญคือ การบริหารงานของกรมการปกครองได้มุ่งเน้นการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจของชุมชนหมู่บ้านเป็นอย่างมากควบคู่กับการให้บริการเชิงรุกที่รวดเร็ว โดยแนวทางบูรณาการวิถีใหม่ของ

กรรมการปักครองเป็นการปรับบทบาทจาก “หน่วยการปักครอง” สู่ “การบริหารการปักครอง” กล่าวคือมิได้เป็นเป็นเพียงหน่วยการปักครองที่เน้นเฉพาะการดูแลความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอีกต่อไป ทั้งนี้การปรับเปลี่ยนดังกล่าวเป็นการใช้จุดแข็งจากการเป็นหน่วยการปักครองเชิงพื้นที่ อำเภอซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดลงลึกในระดับชุมชนหมู่บ้านที่มีกลไกสำคัญอย่างหมู่บ้านผ่านผู้นำที่เป็นทางการคือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำที่ไม่เป็นทางการอย่างประชญ์ชาวบ้าน พระหรือผู้นำศาสนา ความสัมพันธ์ที่แนบแน่นดังกล่าวทำให้กรรมการปักครองมีขีดความสามารถและศักยภาพในการเป็นหน่วยงานที่สามารถบูรณาการระหว่างหน่วยงานราชการต่างๆ ในพื้นที่ และเชื่อมตอกับภาคเอกชนในการส่งเสริมสนับสนุนหัวใจภาคเศรษฐกิจชุมชนหมู่บ้านได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการปรับเปลี่ยนด้วยการขยายบทบาทและการกิจด้านเศรษฐกิจชุมชนเป็นหนึ่งในการบริหารงานวิถีใหม่ของกรรมการปักครอง สำหรับผลการดำเนินโครงการและกิจกรรมมิติด้านเศรษฐกิจชุมชนสรุปได้ 4 ประการดังนี้

(1) การสร้างความรู้ความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการและกิจกรรมฯ อาทิ การส่งเสริมและพัฒนาตลาดชุมชน การพัฒนาและส่งเสริมแหล่งห้องเที่ยวของชุมชนหมู่บ้าน การพัฒนาและส่งเสริมการจัดตั้งวิสาหกิจชุมชน การส่งเสริมและพัฒนาการเข้าร่วมกลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษหรือผักผลไม้ปลอดภัย โครงการเกษตรแปลงใหญ่ โครงการเกษตรแบบผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ หรือการดำเนินการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

(2) สร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจในการเข้าร่วมโครงการและกิจกรรมต่อการดำเนินการในขั้นตอนและกระบวนการต่างๆ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่วางไว้หรือกำหนด ซึ่งเดิมที่นั้นผลจากการดำเนินการโครงการและกิจกรรมของหน่วยงานราชการจำนวนมากและต่อเนื่องนานาในพื้นที่ชุมชนหมู่บ้าน หากแต่ไม่

อาจกล่าวได้ว่าประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมและมีความต่อเนื่องยั่งยืนแต่ ประการใด ทำให้ประชาชนในพื้นที่ขาดความเชื่อมั่นและไว้วางใจดังกล่าว

(3) การสร้างภาพลักษณ์โครงการและกิจกรรม ในประเด็นนี้เกี่ยวข้องการ สื่อสารที่ทำให้เกิดภาพลักษณ์ในเชิงบวกที่ทำให้เห็นมิติด้านวัฒนธรรม ศิลปะ ฯ และที่สำคัญคือกระบวนการซึ่งเน้นย้ำถึงการวางแผนอยู่บนฐานความสอดคล้อง ของทรัพยากรและเป็นตาม “ความต้องการ” ของประชาชนในชุมชนหมู่บ้าน ภาพลักษณ์ที่ถูกสื่อสารดังกล่าวสื่อให้เห็นถึงมีลักษณะที่โครงการและกิจกรรมที่มีขึ้น นั้นเกิดขึ้นด้วยเป้าหมายผลประโยชน์ที่แท้จริงของพื้นที่ รวมถึงกลุ่มคนที่เข้าร่วม และมีลักษณะเป็นผสมผสานทรัพยากรของพื้นที่ ภูมิปัญญา วัฒนธรรมภายใต้การ กำหนดเป้าหมายร่วมกันของคนในชุมชน โดยที่รัฐและหน่วยงานของรัฐมีบทบาทใน ฐานะผู้สนับสนุนส่งเสริมและดำเนินการด้านการให้คำแนะนำในองค์ความรู้ต่างๆ ที่ เกี่ยวข้องสำหรับผลักดันให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลรวมถึงผลสัมฤทธิ์ โดยเฉพาะการพัฒนาด้านรายได้หรือเศรษฐกิจชุมชนหมู่บ้าน

(4) การตลาดในสื่อโซเชียล นับเป็นหนึ่งในยุทธวิธีการสื่อสารการตลาด สมัยใหม่ที่ทำให้เกิดการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทั้งในระดับนโยบายและการปฏิบัติจริง ของหน่วยปกครองระดับอำเภอ จังหวัด ระดับกรมและกระทรวง ที่สำคัญเป็นการ สร้างมูลค่าทางการตลาดของตัวทรัพยากรชุมชนหมู่บ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลิตภัณฑ์ชุมชน/หมู่บ้านที่ได้รับการพัฒนาหรือสร้างขึ้นในสิ่งที่เรียกว่า “การรื้อ สร้าง” (reconstruction) อาทิ คุณค่าในวิถีชีวิต การประกอบอาชีพ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา รวมถึงทรัพยากรที่ยังคงมีอยู่ หรือแม้แต่การสูญหายแต่สามารถ นำมาสู่การรื้อฟื้นกลับมาใหม่ด้วยการค้นหา ค้นคว้าเรื่องราวต่างๆ แล้วนำกลับมา รังสรรค์หรือพัฒนาเป็น “ภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชนหมู่บ้าน” นอกจากนี้ยังมีส่วนสำคัญในการลดต้นทุน/ค่าใช้จ่ายในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

หรือการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์และตัวชุมชนต่อประชาชนภายนอกในการเข้ามาใช้บริการหรือซื้อสินค้าชุมชน สำหรับการใช้สื่อโซเชียลมีเดียในการปกป้องในการบริหารจัดการส่งเสริมสนับสนุนศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนนั้น ประกอบด้วย การใช้สำคัญการติดต่อประสานงาน การกำหนดนัดหมาย รวมถึงการซื้อขายในกระบวนการกระบวนการต่างๆ การปรึกษาหารือ และการให้ข้อมูลต่างๆ มีส่วนสำคัญในการดำเนินงานโดยเฉพาะการลดเวลาในการติดต่อประสาน สร้างความเข้าใจในโครงการและกิจกรรมร่วมมือแนวปฏิบัติร่วมกันอย่างรวดเร็วทำให้การประชุมที่เป็นทางการนั้นเป็นไปอย่างรวดเร็ว

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยซึ่งได้เห็นว่า การกำหนดวิสัยทัศน์และนโยบายของกรมการปกครองมาจากกระบวนการดำเนินการภายใต้นโยบายของรัฐบาลและกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับโดยตรงและสอดคล้องกับเป้าหมายการปฏิรูประบบบริหารงานภาครัฐ รวมถึงยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) อีกด้วย ทั้งนี้การดำเนินการในรูปแบบการบูรณาการของกรมการปกครองทั้งในการบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วย สำนักและกองต่างๆ และการบริหารราชการส่วนภูมิภาคทั้งในหน่วยปกครองจังหวัด (ปลัดจังหวัดรับผิดชอบ) และหน่วยปกครองอำเภอ (นายอำเภอเป็นผู้อำนวยการ/ผู้บังคับฯ) ให้ความสำคัญกับเป้าหมายสำคัญ 3 ประการ คือ (1) การยึดประโยชน์สุขของประชาชน (2) การปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามวาระแห่งชาติและนโยบายของสำคัญของรัฐบาล และ (3) การยึดธรรมากิบາลในการบริหาร สอดคล้องกับแนวทางการบริหารแบบบูรณาการในการดำเนินการจังหวัดบูรณาการในการบริหารราชการส่วนภูมิภาคตามมติคณะรัฐมนตรี 28 เมษายน และ 6 พฤษภาคม 2546

(วิรัช วิรัชนิภาวรรณ์, 2547 และสำนักงานพัฒนาและส่งเสริมการบริหารส่วนจังหวัด กระทรวงมหาดไทย, 2546) ทั้งนี้เป็นการดำเนินการใช้หลักบูรณาการใน 3 ส่วน กล่าวคือ การบูรณาการเจ้าหน้าที่ การบูรณาการหน่วยงาน และการบูรณาการภารกิจ (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2546) นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการนำองค์ประกอบต่างๆ ของหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) มาใช้ในการดำเนินงานสอดคล้องกับการอธิบายของจุ่มพล หนึ่มพาณิช (2550) ต่อกรอบการนโยบายการบริหารราชการของกระทรวงมหาดไทยที่ว่ากระทรวงมหาดไทย รวมถึง กรมต่างๆ ในสังกัดได้นำมาปรับประยุกต์ใช้และมุ่งเน้นให้หน่วยปกครองระดับพื้นที่ อำเภอ นำไปกำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติโดยเริ่มตั้งแต่การพัฒนาแนวคิด วิสัยทัศน์ และการปฏิบัติเรียกว่า “การบริหารการปกครอง) เน้นหลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า หลักการมีส่วนร่วม และหลักคุณธรรม การบริหารงานแบบบูรณาการของกรรมการปกครองดังกล่าวให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในลักษณะและรูปแบบต่างๆ สอดคล้องกับงานศึกษาด้านการมีส่วนร่วมของวิลัวดี บุรีกุล (2552)

นอกจากนี้การบริหารแบบบูรณาการของกรรมการปกครองยังสอดคล้องกับงานศึกษาของ วิชิตร์ แสงทองล้วน (2561) เรื่องแนวทางการบูรณาการการทำงาน ร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัด โดยเฉพาะการเน้นการมีส่วนร่วมและการจัดการพื้นที่ที่ให้ความสำคัญกับการปรับ ความสมดุลและพัฒนาระบบ การมุ่งเน้นกระบวนการปฏิบัติงาน การเปลี่ยนแปลง โครงสร้างหน่วยงานเพื่อทำงานเชิงบูรณาการให้อิสระต่องบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะ ประสิทธิภาพประสิทธิผล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของสำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย (2546) เรื่องการบริหารงานแบบบูรณาการจังหวัดในรายงานสรุปผลการประเมินผลโครงการจังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา

ระยะที่ 3 การดำเนินงานระยะ 12 เดือน (1 ต.ค. 2544 – 30 ก.ย. 2545) โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมองค์กรชุมชนเข้มแข็งภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรเอกชน ทั้งกระบวนการตัดสินใจของหน่วยงานราชการในจังหวัดทุกระดับ การร่วมรับรู้ข้อมูล ร่วมคิดร่วมเริ่ม การร่วมให้ความเห็น ร่วมตัดสินใจและร่วมตรวจสอบ การส่งเสริมให้ชุมชนมีขีดความสามารถด้านเศรษฐกิจ และสังคม มีผลทำให้ชุมชนเข้มแข็งนำไปสู่การพัฒนาการมีส่วนร่วมและทำการบริหารราชการแบบบูรณาการมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานศึกษาของกราฟฟ์ บัวพันธ์ และคณะ (2561) เรื่องการนำนโยบายโครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ประเภทนาข้าวในจังหวัดฉะเชิงเทราปีงบประมาณ 2559 ไปปฏิบัติซึ่งพบว่าการบริหารงานภายใต้แนวโน้มและโครงการของรัฐบาลนั้นการนำรูปแบบความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในของรัฐที่มีบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบและการกิจโดยความสำเร็จ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลมาจากการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน เครือข่ายประชาชน และเครือข่ายกลุ่มเกษตรกร

ข้อเสนอแนะผลการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การดำเนินการแบบบูรณาการมีผลต่อการดำเนินสำหรับไปสู่เป้าหมายที่กำหนด ก่อให้เกิดความร่วมมือโดยเฉพาะอย่างระหว่างหน่วยงานของรัฐภาคเอกชน เครือข่ายประชาชน และผู้นำหมู่บ้านชุมชนนำไปสู่ความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ

1.2 การใช้สื่อโซเชียลมีเดียมีผลทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการแบบบูรณาการ ช่วยสนับสนุนด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจร่วมทั้งในกระบวนการดำเนินงาน การปฏิบัติงาน และมีผลต่อการเผยแพร่องค์กร

การประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินการ ผลผลิต ผลิตภัณฑ์ และมีส่วนสำคัญทางด้านการตลาด

1.3 วิสัยทัศน์ขององค์กรรวมถึงผู้บริหารระดับสูงขององค์กร และผู้บริหารในฐานะหัวหน้าส่วนราชการในระดับพื้นที่นั้นมีความสำคัญต่อการดำเนินงานในการพัฒนาพื้นที่ ด้วยทำให้เกิดการตระหนักรถึงเป้าหมายและทิศทางในการดำเนินงานซึ่งย้อมส่งผลต่อความสำเร็จ หน่วยงานต่างๆ สามารถนำไปประยุกต์หรือปรับใช้ได้เป็นอย่างดี

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยนี้เน้นเฉพาะการศึกษาหัวข้อการปกคล้องอำเภอซึ่งมีนายอำเภอเป็นหัวหน้าส่วนราชการ อาจทำให้มีข้อจำกัดบางประเด็น ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาแนวทางการบริหารงานแบบบูรณาการในส่วนราชการอื่นๆ ซึ่งจะทำให้ค้นพบข้อมูลสำคัญๆ ที่สามารถช่วยสนับสนุนให้ได้รูปแบบการบริหารแบบบูรณาการที่ครอบคลุมส่วนราชการอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กรรมการปักครอง กระทรวงมหาดไทย. (2559, 2560, 2561, 2562, 2563). ระเบียบ

วาระการประชุมการคัดเลือกนายอำเภอที่มีผลงานดีเด่น (นายอำเภอแห่งเพชร) ประจำปี พ.ศ. 2559-2563 (พื้นที่ปักติ). เอกสารยืนยัน.

กรรมการปักครอง กระทรวงมหาดไทย. (2552-2564). คำรับรองปฏิบัติราชการ

กรรมการปักครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.....ระหว่างร่องปลดกระทรวงมหาดไทยกับอธิบดีกรมการปักครอง. จาก <https://www.dopa.go.th/policy>

กรภัทร์ บัวพันธ์ และคณะ. (2561). การนำนโยบายโครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงให้กับเกษตรนาข้าวในจังหวัดฉะเชิงเทรา ปีงบประมาณ 2559 ไปปฏิบัติ. สารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. 13(3), 86-98.

เกริกชัย ผ่องแพร. (2559). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีมีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นนายอำเภอหวานเพชรประจำปี พ.ศ.2559 (อำเภอโน้นยืน จังหวัดอุบลราชธานี). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.

จุ่มพล หนินพานิช. (2550). การบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่: หลักการ แนวคิด และกรณีตัวอย่างของไทย, พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

ชนา กมากพันธ์. (2561). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีมีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นนายอำเภอหวานเพชรประจำปี พ.ศ.2561. (อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.

ชนินทร์ ทองสุข. (2559). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีมีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นนายอำเภอหวานเพชรประจำปี พ.ศ.2559 (อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.

เชษฐา ขาวประเสริฐ. (2563). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีมีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นนายอำเภอหวานเพชรประจำปี พ.ศ.2563 (อำเภอปากชุม จังหวัดเลย). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.

- วัฒนา ยังยืน. (2561). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับ การคัดเลือกเป็นนายอำเภอแห่งเพชรประจำปี พ.ศ.2561 (อำเภอเดิมบาง นางบัวช จังหวัดสุพรรณบุรี). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.
- วิทยา เขียวรอด. (2563). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับ การคัดเลือกเป็นนายอำเภอแห่งเพชรประจำปี พ.ศ.2563 (อำเภอเมือง นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.
- ณรุพล วิถี. (2563). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับการ คัดเลือกเป็นนายอำเภอแห่งเพชรประจำปี พ.ศ.2563 (อำเภอเพียง จังหวัดอุดรธานี). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.
- ณรงค์ศักดิ์ หอมนลาลัย. (2560). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีผลงานดีเด่นเพื่อ เข้ารับการคัดเลือกเป็นนายอำเภอแห่งเพชรประจำปี พ.ศ.2560 (อำเภอ หล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.
- ณรงค์ จันอ่ำ. (2560). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับ การคัดเลือกเป็นนายอำเภอแห่งเพชรประจำปี พ.ศ.2560 (อำเภอเมือง เลย จังหวัดเลย). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.
- วิกรม จากที่. (2560). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับ การคัดเลือกเป็นนายอำเภอแห่งเพชรประจำปี พ.ศ.2560 (อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.

- ทักษิณ สุราพจน์. (2562). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นนายอำเภอแห่งเพชรประจำปี พ.ศ.2562 (อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.
- ศิริวะ ษมิกานนท์. (2562). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นนายอำเภอแห่งเพชรประจำปี พ.ศ.2562 (อำเภออมกอย จังหวัดเชียงใหม่). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2552). การมีส่วนร่วมของประชาชน: จากอดีตจนถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกาเกล้า.
- วิชิตร์ แสงทองส้วน. (2561). แนวทางการบูรณะการการทำการทำงานร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัด. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.).
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2547). ซีอิ้วโอกับผู้บริหารระดับจังหวัด. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ ฉบับพิเศษ 1/2547, 184-185.
- สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2546). รายงานสรุปผลการประเมินผลโครงการจังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา ระยะที่ 3 การดำเนินงาน ระยะ 12 เดือน (1 ต.ค.44 – 30 ก.ย.2545). กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สุชาติ แก้วศิลา. (2559). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นนายอำเภอแห่งเพชรประจำปี พ.ศ.2559 (อำเภออุทุมพร พิสัย จังหวัดศรีสะเกษ). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.

สุวรรณ ช่วยนกุล. (2559). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นนายอำเภอแห่งเพชรประจำปี พ.ศ.2559 (อำเภอบางกล้ำ จังหวัดสงขลา). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.

สุพิชพงษ์ คล้ายอุดม. (2559). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นนายอำเภอแห่งเพชรประจำปี พ.ศ.2559 (อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.

สุรพันธ์ ศิลปสุวรรณ. (2562). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นนายอำเภอแห่งเพชรประจำปี พ.ศ.2562 (อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.

สำราญ เกษกุล. (2560). เอกสารผลงานของนายอำเภอที่มีผลงานดีเด่นเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นนายอำเภอแห่งเพชรประจำปี พ.ศ.2560 (อำเภอชุมชน์ จังหวัดศรีสะเกษ). กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: เอกสารเย็บเล่ม.